

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
D E C I Z I E

02 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun și Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, declarate de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți Octavian Bodareu și inculpatul, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 martie 2019 în cauza penală, în privința lui

Șveț Dinu XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 26.05.2017 până la 06.10.2017;

Instanța de apel de la 08.09.2018 până la 21.02.2018;

Instanța de recurs de la 31.05.2019 până la 19.06.2018;

Instanța de apel de la 08.09.2018 până la 27.03.2019;

Instanța de recurs de la 31.05.2019 până la 02.10.2019.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 06 octombrie 2017, Șveț Dinu a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 600 unități convenționale, echivalentul a 30 000 lei.

A fost respinsă ca neîntemeiată solicitarea procurorului privind încasarea de la Dinu Șveț în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 666,00 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Dinu Șveț la 24 martie 2017, aproximativ pe la ora 13.20, intenționat, cu scopul violării ilegale a domiciliului, fără acordul și împotriva voinței proprietarului a pătruns în ograda gospodăriei cet. Svetlana Sava, situată în XXXXX, cu care se afla în relații de ostilitate, căreia i-a cerut să părăsească gospodăria în cauză, pe motivul că casa din ograda ar fi fost construită de el personal și îi aparține nepotului său Corneliu Tutunaru. În cadrul discuției, cet. Svetlana Sava care devenise proprietara gospodăriei, în urma unei

tranzacții legale cu Corneliu Tutunaru, i-a cerut lui Dinu Șveț să părăsească gospodăria, însă el a refuzat, numind-o cu cuvinte necenzurate și amenințând-o cu aplicarea violenței.

Tot atunci, Dinu Șveț fiind înfuriat, a apucat-o cu ambele mâini de gât pe cet. Svetlana Sava, însă ultima a reușit să se desprindă din mâinile lui, după care la fața locului a venit soția lui Dinu Șveț și l-a scos din ogradă.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Cătălina Galușca în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie achitat de sub învinuirea imputată.

În motivarea apelului a indicat că, instanța de fond eronat a apreciat probele administrate în respectiva cauză penală și nejustificat a ajuns la concluzia că inculpatul a pătruns în ograda gospodăriei lui Svetlana Sava fără acordul și împotriva voinței proprietarului, or, ultima nu este proprietarul imobilului respectiv.

De asemenea, apărătorul a menționat că, nu a fost demonstrată aplicarea violenței de către inculpat asupra părții vătămate, astfel sentința pronunțată este bazată doar pe presupuneri.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 februarie 2018, apelul declarat de către avocatul Cătălina Galușca în numele inculpatului Dinu Șveț a fost respins ca fiind nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

5. Împotriva deciziei a declarat recurs inculpatul Dinu Șveț, prin care a solicitat casarea integrală a hotărârilor anterioare, cu dispunerea achitării sale, deoarece acțiunile acestuia nu întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) Cod penal.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 19 iunie 2018, a fost admis recursul ordinar declarat de către inculpatul Dinu Șveț, casată total decizia și s-a dispus rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6.1. În motivarea soluției de admitere a recursului declarat, instanța de recurs ordinar a conchis că, instanța de apel contrar prevederilor obligatorii ale art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală, nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Instanța de recurs ordinar a menționat că, în conformitate cu actul de învinuire (f.d.52), inculpatul Dinu Șveț se învinuiește de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) Cod penal (violarea de domiciliu), după indicii calificativi -pătrunderea și rămânerea ilegală în domiciliul unei persoane, fără consimțământul acesteia și refuzul de a-l părăsi la cererea ei, acțiuni săvârșite cu aplicarea violenței și cu amenințarea aplicării ei. Conform sentinței, inculpatul a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) Cod penal (violarea de domiciliu), fiindu-i

aplicată pedeapsă sub formă de amendă, totodată în sentință nu se regăsește motivarea și încadrarea juridică, după indicii calificativi (aplicarea violenței și, sau amenințarea cu aplicarea violenței) a acțiunilor inculpatului, fiind transcrisă fapta, cum se indică în învinuire (pag. 2 din sentință), fără argumentarea prezenței fiecărui semn calificativ după cum prevede legea.

Apelul avocatului a fost respins, fiind menținută sentința, rămânând fără răspuns toate argumentele din apel, or, la pct. 9-10 din decizie se regăsește doar transcrierea declarațiilor părții vătămate Svetlana Sava, martorului Veronica Șchiopu și probelor scrise, fără a fi date apreciere fiecărei probe în parte din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar tuturor probelor în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, după cum prevede art. 101 Cod procedură penală, fiind indicat că, prima instanța a adoptat o sentință legală și temeinică de condamnare în privința lui Dinu Șveț în baza art. 179 alin. (2) Cod penal.

La fel, instanța de recurs ordinar a constatat că, instanța de apel nu a analizat și nu a combătut argumentele de bază din apel, precum că „*Svetlana Sava nu este proprietara imobilului menționat*”, după cum se indică în actul de învinuire a inculpatului, trecând prin revistă doar probele administrate pe caz, punând la baza condamnării inculpatului probele scrise printre care: adeverințele eliberate de Primăria com. Pociumbeni, r-nul Râșcani din 17.05.2017 (f.d. 24, 26, 27); copia certificatului de deces a cet. Olga Tutunaru, fără a le analiza și a le da apreciere, or, din adeverințele menționate de la f.d. 24, 27 nu rezultă, că partea vătămată Svetlana Sava este proprietara imobilului menționat, ci că casa de locuit cu lot aferent aparține surorii inculpatului - Olga Tutunaru, decedată la 25.03.2015, care a locuit până la deces cu fiul său Corneliu Tutunaru, iar la f.d. 28 se reține adeverința care confirmă că moștenitori ai cet. Olga Tutunaru sunt fiul Corneliu Tutunaru, frate Dinu Șveț și sora Lilia Șveț.

În această ordine de idei, instanța de apel a reținut că, au fost lăsate fără de răspuns argumentele inculpatului, referitor la statutul de proprietar al imobilului al vătămate Svetlana Sava.

De asemenea, instanța de recurs ordinar a menționat că, studiind textul procesului-verbal al ședinței de judecată (f.d. 81-82), cât și declarațiile părții vătămate Svetlana Sava date în cadrul ședinței de judecată (f.d. 83-84), se constată lipsa mențiunii privind rostirea jurământului și despre prevenirea de răspunderea penală prevăzută de art. 312-313 Cod penal.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de apel Bălți din 27 martie 2019, a fost admis apelul declarat de către avocatul Cătălina Galușca în numele inculpatului Dinu

Șveț, casată parțial sentința, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

Încetează procesul penal în privința lui Dinu Șveț în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal din motivul intervenirii termenului de prescripție în temeiul art. 60 alin. (1) lit. a), art. 275 pct. 4) și art. 332 alin. (1) Cod de procedură penală, în rest dispozițiile sentinței de fond se mențin.

7.1. În motivarea deciziei instanța de apel a conchis că, instanța de fond nu a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și nu a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, ca rezultat greșit ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului

Totodată, instanța de apel analizând sistemul de acte și documente administrate la respectiva cauză penală, le-a apreciat ca fiind veridice, utile, consecvente, care coroborează între ele, dar și cu declarațiile martorului audiat în primă instanță, declarațiile căruia au fost verificate suplimentar și în instanța de apel, mai mult documentele analizate supra au fost dobândite/întocmite cu respectarea Codului de procedură penală și indică cu certitudine, că prin acțiunile sale intenționate, Dinu Șveț a comis infracțiunea de violare de domiciliu cu indicele de calificare - pătrunderea și rămânerea ilegală în domiciliul sau în reședința unei persoane fără consimțământul acesteia, ori refuzul de a le părăsi la cererea ei, infracțiune prevăzută la art. 179 alin. (1) Cod penal.

Subsecvent, instanța de apel a subliniat că, potrivit ordonanței de punere sub învinuire și rechizitoriului, inculpatul Dinu Șveț se învinuiește de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) Cod penal (violarea de domiciliu), după indicii calificativi -pătrunderea și rămânerea ilegală în domiciliul unei persoane, fără consimțământul acesteia și refuzul de a-l părăsi la cererea ei, acțiuni săvârșite cu aplicarea violenței și cu amenințarea aplicării ei.

Conform sentinței contestate, Dinu Șveț a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) Cod penal, potrivit învinuirii aduse, deși în conținutul sentinței nu se regăsește motivarea și încadrarea juridică, după indicii calificativi - aplicarea violenței și, sau amenințarea cu aplicarea violenței în acțiunile inculpatului.

Pentru a fi aplicată răspunderea penală în baza alin. (2) art. 179 Cod penal este necesar ca violența sau amenințarea cu violența să urmărească scopul violării de domiciliu și să se aplice înainte de a se consuma violarea de domiciliu.

Astfel, potrivit declarațiilor date de către partea vătămată Svetlana Sava sub jurământ, în vederea respectării prevederilor legale ce reglementează judecata în

prima instanță se constată, că inculpatul a intrat în curtea domiciliului său, unde a inițiat un conflict, ambii s-au certat, după ce el a apucat-o de gât, însă ea l-a împins puternic de la sine și de mai multe ori i-a cerut să părăsească gospodăria, inculpatul nu reacționa, și doar după ce a venit concubina acestuia Veronica Șchiopu, ultima l-a luat forțat din gospodăria ei, el însă nu dorea să o părăsească, spunând că se află la dânsul acasă. Imediat după conflict, la 30 martie 2017, Svetlana Sava a depus plângere la Inspectoratul Poliției raionului Rîșcani, prin care a solicitat să fie luate măsuri legale cu în privința inculpatului, care este vecinul ei și care la data de 24 martie 2017, în jurul orei 13.20, a intrat în gospodăria sa, unde a apucat-o de gât, cauzându-i dureri fizice, totodată numind-o cu cuvinte necenzurate și amenințând-o cu răfuială fizică, precum și la cuvintele sale legale și repetate de a părăsi gospodăria, acesta a refuzat (f.d.13).

Reieșind din cele menționate, instanța de apel a constatat că, inculpatul fără consimțământul lui Svetlana Sava a pătruns în domiciliul acesteia (pe teren) pentru a se clarifica referitor la saraiul în care ultima locuiește, dar nu deține documente, iar dânsul pretinde că a moștenit imobilul după decesul surorii sale împreună cu alți moștenitori.

Așadar, instanța de apel a subliniat că, nu s-a constatat din probele administrate agravanta „*cu aplicarea violenței sau cu amenințarea aplicării ei*”, deoarece nu s-a confirmat existența vătămarilor corporale la partea vătămată, în acest aspect lipsește careva act de constatare a vătămarilor corporale, totodată, nu s-a confirmat și amenințarea cu aplicarea violenței prin careva probe.

Inculpatul Dinu Șveț, de la bun început a declarat, că nu a aplicat violența și nu a amenințat partea vătămată cu aplicarea violenței, dar invers, ultima l-a lovit peste față. Circumstanțele date au fost confirmate și prin declarațiile martorului Veronica Șchiopu, care a confirmat, că inculpatul când numai a apucat-o pe Svetlana Sava de gât, ultima i-a aplicat o lovitură cu palma peste față, l-a împins, apoi cu un hârleț l-a lovit la picior.

În aceste circumstanțe, instanța de apel a constatat că, la caz, nu poate fi aplicată răspunderea penală în baza art. 179 alin. (2) Cod penal, deoarece nu s-a constatat aplicarea violenței sau amenințarea cu violență din partea inculpatului Dinu Șveț înainte de acțiunile de violare de domiciliu.

Instanța de apel a respins ca fiind neîntemeiate alegațiile apărării precum că, Svetlana Sava nu este proprietara imobilului, însă el este, astfel în acțiunile sale nu se întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de violare de domiciliu și el urmează a fi achitat de sub învinuirea formulate, or, nerecunoașterea vinovăției de către inculpat în săvârșirea infracțiunii de violare de domiciliu nu echivalează cu achitarea lui, după cum se solicită în apelul declarat, deoarece probele prezentate în sprijinul

învinuirii dovedesc incontestabil vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii de violare de domiciliu, aceasta fiind o metodă de a denatura stabilirea adevărului și de a se eschiva de răspundere penală.

Subsecvent, instanța de apel a indicat că din declarațiile date de către partea vătămată s-a constatat că, aceasta locuiește în imobilul respectiv din anul 2015 și până la moment, dar care aparține lui Corneliu Tutunaru, fiul lui Olga Tutunaru, care a decedat și care era sora lui Dinu Șveț. Corneliu Tutunaru este plecat peste hotare. Dânsa i-a achitat în total acestuia pentru casă suma de 12 000 lei, fapt care se confirmă prin recipise. Mai are de achitat încă suma de 2 000 lei, când ultimul va reveni în țară. Totodată a mai specificat că, casa în care ea locuiește este despărțită de gospodăria lui Dinu Șveț printr-un gard. Faptul că, Svetlana Sava domiciliază în imobilul menționat o perioadă îndelungată nu se contestă nici de inculpatul Dinu Șveț, iar circumstanța dată, în cumul cu restul probelor administrate pe cauză, permit instanței de apel constatarea existenței în acțiunile inculpatului a elementelor constitutive ale infracțiunii de violare de domiciliu - art. 179 alin. (1) Cod penal.

În conformitate cu art. 6 Cod de procedură penală, prin domiciliu se înțelege locuința sau construcția destinată pentru locuirea permanentă sau temporară a unei sau a mai multor persoane (casă, apartament, vilă, cameră la hotel, cabină pe o navă maritimă sau fluvială), precum și încăperile anexate nemijlocit la acestea, constituind o parte indivizibilă (verandă, terasă, mansardă, balcon, beci, un alt loc de uz comun); de asemenea, se înțelege și orice teren privat, automobil, navă maritimă și fluvială privată, birou.

Totodată, instanța de apel a subliniat că, în conformitate cu art. 8 al Convenției europene pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, orice persoană are dreptul la respectarea, printre altele, a domiciliului său. De asemenea, potrivit art. 29 din Constituția Republicii Moldova, domiciliul și reședința sunt inviolabile, nimeni nu poate pătrunde sau rămâne în domiciliul sau în reședința unei persoane fără consimțământul acesteia.

În acest sens, instanța de apel a conchis că, noțiunea de domiciliu implică nu ideea de imobil, luat în considerație în materialitatea sa, ci ideea de loc în care o persoană își desfășoară viața personală. Totodată, nu acțiunea asupra bunurilor sau chiar asupra persoanei victimei lezează obiectul juridic ocrotit de legea penală, ci însăși prezenta nedorită a făptuitorului în locul ce constituie domiciliul victimei. Domiciliul reprezintă nu obiectul material al infracțiunii de violare de domiciliu, dar obiectul imaterial al acesteia.

De asemenea, instanța de apel a stabilit prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii imputate, or, inculpatul Dinu Șveț la data 24 martie 2017,

aproximativ pe la ora 13.20, intenționat, cu scopul violării ilegale a domiciliului lui Svetlana Sava, fără acordul și împotriva voinței ei, a pătruns în ograda gospodăriei situată în XXXXX, căreia i-a cerut să părăsească gospodăria în cauză pe motiv că casa din ogradă ar fi fost construită de el personal și îi aparține nepotului său Corneliu Tutunaru. În cadrul discuției, cet. Svetlana Sava i-a cerut lui Dinu Șveț să părăsească gospodăria, însă el a refuzat, după care la fața locului a venit Veronica Șchiopu și l-a scos pe Dinu Șveț din ogradă.

În urma celor menționate mai sus, instanța de apel a respins ca neîntemeiată solicitarea apărării de casare a sentinței cu pronunțarea unei hotărâri, prin care să fie achitat, dat fiind faptul că în acțiunile inculpatului sunt prezente elementele infracțiunii prevăzute la art. 179 alin. (1) Cod penal și temeieri de achitare instanța de apel nu a constatat în situația când probele cercetate și apreciate în coroborare dovedesc deplin vina lui Dinu Șveț în cele imputate.

Instanța de apel, la pronunțarea soluției a ținut cont de prevederile art. 53 lit. g) Cod penal, potrivit căreia persoana care a săvârșit o faptă ce conține semnele componenței de infracțiune poate fi liberată de răspundere penală de către procuror în cadrul urmăririi penale și de către instanța de judecată la judecarea cauzei în cazurile: g) prescripției de tragere la răspundere penală. Conform art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat următoarele termene: *a) 2 ani de la săvârșirea unei infracțiuni ușoare.*

Astfel, instanța de apel a menționat că, potrivit art. 16 alin. (2) Cod penal infracțiunea prevăzută de art. 179 alin. (1) Cod penal, comisă la 24.03.2017, reținută în sarcina lui Dinu Șveț și constatată în acțiunile inculpatului, se clasifică ca fiind infracțiune ușoară, adică faptele pentru care legea penală prevede în calitate de pedeapsă maximă pedeapsa închisorii pe un termen de până la 2 ani inclusiv.

În această ordine de idei, instanța de apel a stabilit că, de la comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal, au trecut mai mult de 2 ani, astfel, în temeiul art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, este necesar de a dispune încetarea procesului penal în privința lui Dinu Șveț în baza art. 179 alin. (1) Cod penal din motivul intervenirii termenului de prescripție.

8. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror care în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei, cu remiterea cauzei spre rejudecare de către aceeași instanță într-un alt complet de judecată.

În susținerea celor solicitate, procurorul indică că, instanța de apel a pronunțat o decizie contradictorie, or, pe de o parte acceptă declarațiile părții vătămate care susține

că a fost apucată de gât ceia ce denotă aplicarea violenței, iar pe de altă parte susține că nu există probe ce ar confirma prezența violenței în acțiunile inculpatului.

Mai mult, recurentul susține că, instanța de apel eronat a încetat procesul penal, datorită faptului că a recalificat acțiunile inculpatului, or, termenul de prescripție prevăzut la art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal nu a expirat de la data comiterii faptei prevăzute de art. 179 alin. (2) Cod penal.

8.1. Nefiind de acord cu decizia inculpatul declară recurs ordinar prin care solicită casarea deciziei, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei hotărâri prin care sa fie achitat de sub învinuirea înaintată.

În motivarea recursului, inculpatul susține că instanța de apel eronat a constatat în acțiunile acestuia elementele infracțiunii prevăzută de art. 179 alin. (1) Cod penal, or, precum s-a demonstrat acesta nu a pătruns ilegal în gospodăria părții vătămate, deoarece gospodăriile acestora nu au fost delimitate la acel moment printr-un gard, având o ogradă comună.

Totodată, acesta menționează că în acțiunile sale lipsește intenția infracțiunii imputate, deoarece nu a avut intenția directă de a o săvârși, nu a conștientizat caracterul ilegal al pătrunderii și rămânerii fără consimțământul stăpânului în domiciliul acestuia.

9. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către procuror și inculpat, respectiv în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal concluzionează că, acestea urmează a fi declarate ca fiind inadmisibile din următoarele considerente.

Instanța de recurs remarcă că, examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația inculpatului.

Potrivit textului recursului, procurorul invocă ca temei de casare a deciziei instanței de apel pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârea instanței de apel conține o eroare de drept atunci când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii sau acesta este expus neclar.

Verificând alegațiile recurentului, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal conchide că, acestea nu coroborează cu materialele cauzei și sunt invocate neîntemeiat de titular, reieșind din raționamentele ce urmează.

La 06 octombrie 2018, Judecătoria Drochia cu sediul Rîșcani îl recunoaște vinovat pe inculpatul Dinu Șveț de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) Cod penal, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 21 februarie 2017, sentința este menținută fără modificări, iar la 19 iunie 2018 Colegiul penal lărgit

al Curții Supreme de Justiție casează hotărârile anterioare din motiv că în hotărârea de condamnare nu sunt indicate toate temeiurile prezenței fiecărui semn calificativ a infracțiunii imputate inculpatului și nu au fost date răspunsuri clare și coerente alegațiilor părților la proces.

Astfel, Colegiul penal al Curții de Apel Bălți la 27 martie 2019, ținând cont de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, pronunță o hotărâre legală și întemeiată în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală, prin care a recalificat acțiunile inculpatului de la alin. (2) la alin. (1) al art. 179 Cod penal și încetând procesul penal în privința inculpatului Dinu Șveț din motivul intervenirii termenului de prescripție.

În această ordine de idei, Colegiul penal remarcă că, instanța de apel a pronunțat o decizie argumentată și corectă explicând pe larg elementele infracțiunii imputate, cu care instanța de recurs ordinar este de acord și însutește pe deplin alegațiile instanței de apel.

Colegiul penal reamintește că, potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de apel și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*).

Art. 6 din Convenția europeană cu privire la drepturile omului, impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Totodată, Colegiul penal subliniază că procurorul își întemeiază recursul declarat în mare parte pe dezacordul cu aprecierea probelor de către instanța de apel, și anume cu probele care demonstrează aplicarea violenței, în acest sens reamintim că instanța de recurs ordinar la etapa judecării recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, acestea fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond și de apel.

Cu referire la recursul declarat de către inculpat, instanța de recurs ordinar susține că deși recurentul în recursul declarat nu invocă niciun temei prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, din textul recursului reiese că ultimul consideră că acțiunile acestuia nu întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod de procedură penală, temei indicat la pct. 8 al alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Colegiul penal a conchis că nu pot fi acceptate alegațiile inculpatului, or, aceste motive au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-au formulat și s-au punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului în hotărârea pronunțată pe care Colegiul penal le însușește.

Așadar, la acest capitol se remarcă că, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

În acest aspect, Colegiul verificând probatoriul administrat în cauză prin prisma opiniei recurentului constată că, instanța de apel în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale, cât și în cadrul ședințelor de judecată, cât ale apărării atât și ale acuzării, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția lui Dinu Șveț în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal să fie justă și întemeiată.

După cum rezultă din teoria dreptului penal, latura obiectivă a violării de domiciliu include fapta prejudiciabilă care ia forma acțiunii sau inacțiunii - pătrunderea fără consimțământul victimei, rămânerea ilegală, refuzul de a-l părăsi, la cererea victimei.

În speță cert s-a constatat că, inculpatul Dinu Șveț intenționat, cu scopul violării ilegale a domiciliului lui Svetlana Sava, fără acordul și împotriva voinței ei, a pătruns în ograda gospodăriei situată în XXXXX, căreia i-a cerut să părăsească gospodăria în cauză pe motiv că casa din ogradă ar fi fost construită de el personal și îi aparține nepotului său Corneliu Tutunaru, cet. Svetlana Sava i-a cerut lui Dinu Șveț să părăsească gospodăria, însă el a refuzat, după care la fața locului a venit Veronica Șchiopu și l-a scos pe Dinu Șveț din ogradă.

În sensul dat, Colegiul penal reține că, prin acțiunile sale inculpatul a realizat latura obiectivă a infracțiunii de care a fost recunoscut vinovat, adică pătrunderea sau rămânerea ilegală în domiciliul, fără consimțământul victimei.

Latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 179 Cod penal, se caracterizează prin intenție directă, motivul infracțiunii poate fi diferit.

Referitor la nerecunoașterea vinovăției de către inculpatul Dinu Șveț, Colegiul penal o va aprecia ca fiind o tactică de apărare a inculpatului, având intenția de a se eschiva de la răspunderea penală, dat fiind faptul că, în cursul judecării cauzei au fost administrate probe care confirmă cu certitudine vina acestuia în comiterea infracțiunii imputate.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal apreciază ca fiind corectă concluzia instanței de apel, deoarece corespunde circumstanțelor de fapt ale cauzei, temeiul invocat de recurent și anume art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, nu persistă în cauză, iar hotărârea atacată este legală și întemeiată, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

10. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală Colegiul penal,

d e c i d e :

inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți Octavian Bodareu și inculpatul, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 27 martie 2019, în cauza penală în privința lui *Șveț Dinu XXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la *01 noiembrie 2019*.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan